

निमित्तं तथा पृथक्तान् कन्यस्य दोषान् । “व्यये यनिःखे
ऽयनिजइत्यादिकान् लगतसम्बन्धिदोषान् सन्त्यजेत्” ।
मी० बा० । ज्यो० त० । ज्योतिःसारसंप्रहवाक्यम् “विवाहे
तु दिवाभागे कन्या स्यात् पुत्रवर्जिता । विरहानलदग्धा
वा नियतं स्नामिवातिनी” एतद्वचनस्यार्थमूलात्पलम्भात्
पाशात्यादिभिरप्रासाधितत्वमुरोक्तत्वं दिवाऽपि विवाह
आचर्यते । कन्यादानं च राज्ञावपि कर्तुं शक्यते यथाह
ज्यो० त० । भारतम् “राज्ञी दानं न शंसन्ति विना चा-
भयदक्षिणाम्” । विद्यां कन्यां विजनेष्टाः दीपमञ्चं प्रति-
चक्रम्” । तत्रैव व्यासः रिक्तासु विधवा कन्या द्योऽपि स्याद्
विवाहिता । यन्मरुदग्निं चैव यदा रिक्ता तिष्ठिर्भवेत् ।
तस्यां विवाहिता कन्या पतिसन्तानवर्द्धिनी” इत्युक्तेः
शनिवारं रिक्तावापि विवाह इति गौडाः । पाशात्यादि-
भिरेतद्वचनमूलकमेवेति सत्या यनियुक्तरिक्तायां न तदा
चर्यते । अथ विवाहलोभुभाभयवचनानुच्यन्ते । इह०
७० अ० “स्निग्धोऽप्यतपतुतात्मनो कुमारीः पादौ वनो-
रतिचचारिणिरूढगुल्फौ । स्निग्धाकुली कमलकान्तिरक्षी च
वस्त्राभासहृद्येदि भुवोऽधिपतित्वमिच्छेत् । मत्स्नाह-
शालयवज्रहृदाशिविज्ञावस्त्रेदनौ लटुतलौ चरन्तौ प्रय-
न्तौ । जङ्घे च रोमरहिते विशिरे सुदन्ते जातुद्वयं
वसनतुल्यवस्त्रेदेयम् । जङ्घे वनौ करिकरप्रतिभा-
रोमापचल्यपलवद्वयं विपुलं च गुह्यम् । त्रीणीललाट
मुच्यन्तं सस्रजतं च गढो मणिस विपुलां त्रियमाद-
धाति । विलीर्षभासोपचितो मितम्बो गुरुश्च धनो रयना-
कलापम् । नाभिर्गभीरा विपुलाङ्गनामं प्रदक्षिणा-
वर्तनता प्रयत्ना । मध्यं स्त्रियास्त्रिविनाशमरोमशं च
हन्ती वनाविषमो कठिनावुरक्षी । रोमापवर्जितमुरो
लटु चाङ्गनामं योवा च कम्बुनिचितार्थसुखानि धत्ते ।
वज्रजीवकुसुमोपमोऽधरो मांसलो रुचिरविम्बरूपभट् ।
कुम्भकृद्भक्षिभाः समा द्विजा योषितां पतिसुखाभिता-
र्चिदाः । दाक्षिण्यवृक्षमयठं वरपुटसंयुक्तं प्रभाषित-
नदीनमनस्यसौख्यम् । नासा समा समपुटा रुचिरा प्र-
यत्ना इमोऽपनीरजदहद्युतिहारिणी च । नो स्रजते
नातिष्ठन् न सन्ने चस्ते भुवो बालशयाङ्गवक्त्रे । अर्द्धेन्दु-
वस्त्रानमरोमशं च यच्च ललाटं न नतं न तङ्गम् । क-
र्णगुणमपि वृक्षनाशकं यच्छते लटु सभं समाहितम् ।
स्निग्धनोऽलङ्कृतं कजा मूर्धजाः सुस्रजराः सभं गिरः ।
भङ्गारावनवाजिभङ्गरवन्मोहयूपेभिमालाकुण्डलचान-

राहु गयवः शैलैर्ध्वजैस्तेरवैः । मत्स्नास्ति कवेदिका-
व्यजनकैः यङ्गातपत्नाम्बुजैः पादे पाणितलेऽपि वा युवतयो
गच्छन्ति राक्षीपदम् । निगूढमन्त्रिबन्धनौ तद्वचपद्म-
गर्भोपमौ करौ नृपतिबोधितां तनुविलसपर्वङ्गुली ।
न निम्नमति नोन्नतं करतलं सुरेखान्वितं करोत्वविधवां
चिरं सुतसुखार्थसन्धोगिनीम् । मध्याङ्गुलिं वा मन्त्रि-
बन्धनोत्था रेखा गता पाणितलेऽङ्गनायाः । ऊर्ध्वस्थिता
पादतलेऽथवा या पुंसोऽथवा राज्यसुखाय वा स्यात् ।
कनिष्ठिकामूलभवा गता या प्रदेशिनीमध्यमिकान्तरावम् ।
करोति रेखा प्रमायुषः सा प्रमायमूना तु तदूनमायुः ।
अङ्गुष्ठमूले प्रसवस्य रेखाः पुत्रा वृद्धयः प्रमदास्तु तन्मृः ।
अच्छिन्नदीर्घा वृद्धदायुषां ताः खस्यायुषां क्षिन्नलघु-
प्रमायाः । इतोऽमुक्तं शुभमङ्गनानामतो विपर्यस्तमन-
समुक्तम् । विशेषतोऽनितफलानि यानि समासतस्तान्य-
नुकीर्तयामि । कनिष्ठिका वा तनदन्तरा वा महीं न
वस्याः सृष्टीति स्त्रियाः स्यात् । गताऽथवाङ्गुष्ठमतीत्य वस्याः
प्रदेशिनी सा कुलटातिपाया । उद्ग्राभ्यां पिण्डताभ्यां
गिराणे शुष्के जङ्घे रोमशे चातिमांसे । यामावर्तं नि-
ज्जमल्यं च युक्तं कुम्भाकारं चोदरं दुःखितानाम् ।
सुखयाऽतिनिःसृता दीर्घया कुलक्षयः । योत्रया पृथूत्रया
योषितः प्रचण्डता । नेत्रे यस्याः केचरे पिङ्गले वा
वा दुःखीला श्यावलोलेकणा च । कूपो यस्या गण्ड-
योच स्त्रितेषु नि सन्दिग्धं बन्धकीं तां वदन्ति । प्रवि-
लम्बिनि देवरं ललाटे अगुरं हन्त्युदरे स्त्रिचोः पतिं
च । अतिरोमचयान्वितोत्तरोष्ठी न शुभा भर्तुरतोय वा
च दीर्घा । स्तनौ वरोमौ मन्त्रिनोत्पन्नौ च क्लेशं दधाते
विषमौ च कर्णौ । स्थूलाः करावा विषमाश्च दन्ताः क्ले-
शाव चौर्याय च लज्जसांशाः । कव्याद्वर्षैर्दकानककु-
सरीस्रपोलूकवमानविक्रैः । शुष्कैः शिरालैर्विषमैश्च हस्तै-
र्भवन्ति नाशः सुखचित्तहीनाः । या तत्तरोष्ठेन समु-
ज्जतेन हृत्पापकेयो कलहप्रिया वा । प्रायो विरूपासु
भवन्ति दोषा यत्नाकृतिसाल गुणा वसन्ति । पादौ स-
गुल्फौ प्रथमं प्रदिष्टौ जङ्घे द्वितीयं च स्रजानुचक्रे ।
मेढ्रोऽनुचक्रं च ततस्तृतीयं नाभिः कटिचेति चतुर्थ-
माङ्गुः । उदरं कथयन्ति पञ्चमं हृदयं षष्ठमतः स्तना-
नितम् । अथ सप्तममंजल्युष्ठी कथयन्त्यष्टमोऽष्टकम्-
रे । नवमं नयने च सप्तुष्ठी सप्तललाटं दशमं शिरस्त-
था । अशुभेऽशुभं दशाकलं चरणाद्ये च शुभेऽशुभम्” ।